

[Huffington Post, 4.12.2019](#): Πολλοί είναι αυτοί που θεωρούν ότι όλα τα προβλήματα στην Μέση Ανατολή πηγάζουν από την μη επίλυση του Παλαιστινιακού. Ότι δηλαδή εφόσον λυθεί το Παλαιστινιακό, τότε ολόκληρη η περιοχή θα περάσει σε μια νέα περίοδο ανάπτυξης και ευημερίας. Δυστυχώς η άποψη αυτή στηρίζεται είτε σε ψευδαισθήσεις είτε στην άγνοια των αντικρουόμενων συμφερόντων στη Μέση Ανατολή και στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο. Το Ισραήλ θα συνεχίσει να βάζεται ακόμη και μετά τη δημιουργία ενός Παλαιστινιακού κράτους.

Θα ήταν τουλάχιστον αφελές να πιστεύει κάποιος ότι ακόμα και εάν Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι συμφωνούσαν σε ένα ειρηνευτικό σχέδιο, το [Ιράν](#) και η [Τουρκία](#) θα τροποποιούσαν τη στρατηγική τους απέναντι στο Ισραήλ και το στόχο διεύρυνσης της επιρροής τους στην ανατολική Μεσόγειο. Ή ότι τάχα, με την επίλυση του Παλαιστινιακού, έτσι μαγικά, η Συριακή κρίση θα τερματισθεί, η πολιτική ομαλότητα στον Λίβανο θα αποκατασταθεί και η Χαμάς θα τείνει χείρα φιλίας στο Εβραϊκό κράτος.

Ποια είναι τα δεδομένα στην περιοχή;

1. Το Ιράν είναι στρατιωτικά παρών στη Συρία προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση στην Μεσόγειο Θάλασσα και να απειλεί το Ισραήλ με καιρία πλήγματα στον πληθυσμό του στην περίπτωση που το Ισραήλ αποφασίσει να πλήξει τον πυρηνικό αντιδραστήρα στο ίδιο το Ιράν.

2. Το Ιράν ενισχύει πολιτικά και εξοπλίζει τη Χεζμπολάχ με πυραύλους μεσαίου και μακρού βεληνεκούς ώστε όταν κριθεί σκόπιμο και απαραίτητο να πλήξουν το Ισραήλ και να προκαλέσουν μεγάλο αριθμό θυμάτων που τελικά θα προκαλέσει την αποσταθεροποίηση της όποιας Ισραηλινής κυβέρνησης και τον αποσυντονισμό του Ισραηλινού Στρατού.

3. Το Ιράν εξοπλίζει τη Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας και ενθαρρύνει την πολιτική της διείσδυση στη Δυτική Όχθη ώστε από τη μια να συνεχίζει τον πόλεμο φθοράς εναντίον του Ισραήλ και από την άλλη να καταστεί ο ισχυρός παράγων λήψης αποφάσεων στην Παλαιστινιακή Αρχή μετά την Μαχμούντ Αμπάς εποχή.

4. Η Τουρκία διευρύνει τα σύνορά της εις βάρος της Συρίας διατηρώντας πάντα την απαιτούμενη ισορροπία για την διατήρηση της στρατηγικής της συμμαχίας με το Ιράν.

5. Υποστηρίζει πολιτικά και οικονομικά το καθεστώς της Χαμάς προβάλλοντας πάντα την αντιπαράθεση με το Ισραήλ ως μια μάχη που αφορά ολόκληρο το Ισλάμ.

6. Η Τουρκία υποστηρίζει τους Αδελφούς Μουσουλμάνους στην Αίγυπτο προκειμένου να αποσταθεροποιηθεί η κυβέρνηση Σίσι που δεν διστάζει να συνάπτει συμφωνίες με την Ελλάδα και την Κύπρο στην Ανατολική Μεσόγειο.

Στο Ισραήλ, τα επιτελεία τόσο των Δυνάμεων Ασφαλείας όσο και των υπηρεσιών πληροφοριών, μελετούν εναλλακτικά σενάρια αντιμετώπισης μιας συνολικής, μαζικής και ταυτόχρονης επίθεσης εναντίον του Ισραήλ από τον Βορά, το Νότο και την Ανατολή με κύριο μοχλό το Ιράν και δυνάμεις κρούσης τον Συριακό στρατό και τις Ιρανικές δυνάμεις Αλ Κουτς, που βρίσκονται στη Συρία, τη Χεζμπολάχ από το Λίβανο και τη Χαμάς και τη Τζιχάντ από τη Λωρίδα της Γάζας.

Προκειμένου να ελαχιστοποιήσει τις τραγικές συνέπειες ενός τέτοιου πολέμου, που θα είναι σκληρός και μακροχρόνιος, η Ισραηλινή αεροπορία πλήττει τις Ιρανικές στρατιωτικές βάσεις στη Συρία που χρησιμοποιούνται και ως γέφυρες μεταφοράς σύγχρονων οπλικών συστημάτων προς τη Χεζμπολάχ στο Λίβανο. Η Ρωσία γνωρίζει καλά τις κόκκινες γραμμές των Ισραηλινών απέναντι στο Ιράν και για το λόγο αυτό δεν αντιδρά στις Ισραηλινές επεμβάσεις. Τα Αραβικά κράτη, όπως η Αίγυπτος, η Σαουδική Αραβία και η Ιορδανία απειλούνται εξ ίσου από την Ιρανική επεκτατικότητα που θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των ιδίων των καθεστώτων που έχουν εγκαθιδρυθεί στα κράτη αυτά και συνεπώς καθίστανται χρήσιμοι σύμμαχοι του Ισραήλ, έστω και εάν ουδέποτε πρόκειται να στραφούν στρατιωτικά εναντίον του Ιράν. Και ο πόλεμος φθοράς στη Λωρίδα της Γάζας θα συνεχίζεται για όσο χρόνο η Χαμάς και η Τζιχάντ θα παραμένουν προσκολλημένες στο στόχο της εξαφάνισης του κράτους του Ισραήλ.

Ανεξαρτήτως όμως του τρόπου επίλυσης του Παλαιστινιακού, το Ισραήλ συνιστά ταυτόχρονα, «εμπόδιο» στις βλέψεις του Ιράν και της Τουρκίας και «προπύργιο» ασφαλείας για την Ευρώπη.

Το Ισραήλ είναι «Εμπόδιο», τόσο στο επίπεδο της ρητορικής όσο και στο επίπεδο της στρατιωτικής δράσης, αφού δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στρατηγικός στόχος του Ιράν είναι το ξερίζωμα του «Σιωνιστικού καρκινώματος» από την περιοχή ώστε ελεύθερα πλέον τα Ιρανικά πλοία, μαζί με τα Τουρκικά, να κυκλοφορούν στην Ανατολική Μεσόγειο και οι ασκήσεις της Τουρκικής αεροπορίας να διεξάγονται μαζί με τα Ιρανικά πολεμικά αεροσκάφη πάνω από τη «γαλάζια θάλασσα της καρδιάς» των Τούρκων αξιωματούχων.

Ταυτόχρονα, το Ισραήλ είναι «Προπύργιο» ασφαλείας για την Ευρώπη, διότι ακριβώς μια διέλευση του Ιράν στην Μεσόγειο θα συνιστούσε πλέον απειλή για την ίδια την ύπαρξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, θα ενίσχυε τις Τουρκικές διεκδικήσεις έναντι της Ελλάδας και προφανώς μια τέτοια εξέλιξη θα ευνοούσε την υλοποίηση του οράματος του Προέδρου Ερντοάν για την αναβίωση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Αποσταθεροποίηση στα Βαλκάνια και φυσικά ενίσχυση του Ισλαμικού Φονταμενταλισμού στην Ευρώπη και τρομοκρατικά κτυπήματα που θα προκαλέσουν κρίση στο Ευρωπαϊκό οικοδόμημα, θα ήταν μόνο μερικές από τις οδυνηρές συνέπειες μιας Ιρανικής παρουσίας που θα έπαιζε ρόλο υπερδύναμης στην περιοχή.

Θα έπρεπε συνεπώς να είναι στρατηγική επιλογή της Ευρώπης και όχι μόνο του Ισραήλ, η αποδυνάμωση της στρατιωτικής και πυρηνικής ισχύος του Ιράν, διότι εάν «πέσει» το Ισραήλ, το επόμενο θύμα θα είναι η Κύπρος και στη συνέχεια τα Βαλκάνια και η Ευρώπη θα συρθούν σε μια επώδυνη και αιμοσταγή κρίση.

** Ο [Βίκτωρ Ισαάκ Ελιέζερ](#) είναι δημοσιογράφος, ανταποκριτής της Ισραηλινής εφημερίδας «Yedioth Achronoth» στην Ελλάδα.*

Πηγή: [Huffington Post, 4.12.2019](#)